

La vida de les joguines

INSTANT / INSTANTÀNIES. Has sentit mai el caliu nostàlgic de retrobar-te amb la joguina de quan eres un nen? Potser te la trobes empolsinada i plena d'esquerdes del pas dels anys. I te la tornes a mirar amb aquells ulls cànids que eren feliços amb poca cosa. Olores la joguina vella i recordes aquell lloc i aquells amics amb qui ets senties lliure. El filòsof i teòleg català Raimon Panikkar va expressar que, en el precís moment que un pretén saber-ho tot, perd la innocència. Avui els infants es miren l'aparador de la botiga de joguines amb la mateixa il·lusió que ho feies tu. Amb la diferència, que una gran part d'ells es passegen per llargs passadissos carregats de jocs, enlloc d'acudir als establiments més petits on venen de forma més propera. Aquest fet ha provocat un canvi en la manera de comprar i conservar les joguines.

«Avui dia, obrir una botiga de joguines és complicat. Apareixen productes nous a un ritme esgotador i sempre has de tenir les novetats i la varietat de jocs a punt per poder compatir amb les grans superfícies», explica Francisca Valls, coneguda com la "Paqui dels Joguets", de Joguines Valls. Va néixer l'any 1927 i, des dels dotze anys, es manté darrere del taulell. Recorda que, temps enrere, solament es venien pilotes o nines de cartró. A més, també remarca que abans si una nina es trencava s'intentava apedaçar-la per allargar-li la vida. Però, avui, sovint s'arraconen. «La publicitat incideix molt en la decisió de l'infant a l'hora de fer la carta als Reis, fins al punt que el desig per aconseguir una joguina s'acaba i més tard queda oblidada», sosté Loli Izquierdo, encarregada de Joguiba.

La tecnologia també ha incidit en la manera de jugar dels infants. Tot i que en cada família es viu d'una forma diferent. Dos germans, agafats de la mà, s'aturen davant d'una vitrina de cotxes i avions teledirigits. «Jo vull aquest cotxe», diu el germà més petit mentre assenyalava la joguina i mira al seu germà gran. Expliquen que els encanten els aparells teledirigits, però també els jocs relacionats amb Star Wars, «et permeten viatjar i convertir-te en un personatge de la pel·lícula», afirma el germà gran. Diuen que a casa seva no fan servir joguines tecnològiques, com les tauletes, encara que tots els seus amics en tinguin. «Els pares diuen que d'aquesta manera evitem tancar-nos a l'habitació i jugar», explica el germà gran.

De fet, Loli Izquierdo constata que els infants cada vegada demanen més tauletes, consoles i altres instruments tecnològics. «Per tant, això provoca que juguin més sols», considera Izquierdo. A més, Francisca Valls sosté que hi ha pares que compren al seu fill qualsevol joguina que demana, «però a l'hora de jugar el nen es queda sol». Segons Valls, és sa que els infants juguin amb companyia.

«Els nens han de jugar plegats per potenciar el poder d'imaginació i l'energia que tenen», sosté Pere Sobrerroca, responsable de la Comunitat de Sant Egidí de Manresa. Considera que com a ciutadania tenim el deure de cuidar i intentar mantenir els somnis d'infantesa per construir un món millor. Comenta que el projecte Rejoguina, que es basa en el fet de reciclar joguines utilitzades per recaptar diners i destinar-los a la lluita contra la SIDA a l'Àfrica, provoca que els nens siguin més conscients del poder que pot tenir una sola joguina.

El Bamba i el Mohamed són dos nens que porten set anys col·laborant en el projecte. «Durant aquests anys hem après la importància de la pau», diu el Bamba. El Bamba i el Mohamed diuen que els jocs que més els agraden són el futbol, el fet i amagar i el tocar i parar. Curiosament, uns jocs que no es poden trobar en les prestatgeries sinó en la imaginació.

Foto: Francesc González (Instagram: [@tupaker](#))